

Dorresteyn geeft toelichting

WORDT LID VAN DE ORANJEVERENIGING „WILHELMINA”

te VALKENBURG

die jaarlijks Uw feesten organiseert en Uw kinderen tracteert.

Minimum contributie f 1.—.

Op lidmaatschapkaarten reductie op de inleggelden bij deelneming a.d. spelen

Hebt U de mooie prijzen in de etalage van de Firma Bol aan de Broekweg al gezien?

PAARDENMARKT 1950

Hoeveel paarden er komen weten wij niet, doch VAST STAAT dat wij ook dit jaar weer **FIJNE KRENTENBOLLEN** en **MALSE KADETTEN** zullen maken. Gaarne zullen wij ze voor U bakken.

Krentenbollen 8 cent per stuk
Kadetten 4 cent per stuk

Bestelt U ook eens een

Deense Luxe á 55 cent

Volgens traditie met de Markt een **CANDY-** of **SUIKERKOEK** in huis.
WIJ HEBBEN VOLOP VOORRAAD!!

MEURS

BAKKERIJ

LEVENS MIDDELENBEDRIJF

Valkenburg

Telefoon 2671

Zaklopen op het voetbalveld

HET DOODGEWONE PAARD

Daar was eens een paard, echt een doodgewoon beest,
Daar was nooit heel veel mee te stellen geweest,
't Trok rustig zijn wagen, at kalm van zijn hooi,
Zijn baas was tevreden en vond het wel mooi.
Maar véél dacht die man er toch niet over na,
Of (liever gezegd) hij vergat het bijna,
Want een paard, dat gewillig zijn arbeid verricht,
Dat altijd bereid is tot dienende plicht. . . .
Zo'n doodgewoon beest is gedachten niet waard,
Dat is maar een trekdier, een goedgezak, een paard!

Het paard was aan 't weiden, het paard stond op stal,
Het liep voor de wagen (dat was 't vaakst het geval!).
Dat paard protesteerde wel nimmer of nooit,
Had nooit zijn karwei er bij nedergegooid,
Had nooit eens gemopperd en zelfs nooit gestaakt,
Ook was het nooit uit zijn humeur geraakt.
Het ging steeds de weg, die de teugel hem wees,
Het waagde zich nooit aan een duivelse race,
Het sloeg nooit op hol, maar bleef altijd bedaard,
Het was maar een trekdier, een goedgezak, een paard!

Zijn baas ondernam allerhande karwei
En altijd was dan ook het paard er weer bij.
Soms was dat bij dag, maar ook vaak in de nacht,
Soms trok hij een wagen met heel weinig vracht,
Maar soms ook was de kar vreselijk zwaar
En het paard dacht: Hup, jongens, trekken maar!
Het spande zijn spieren en beet in het bit
En voort ging het op de vermoeiende rit.
Het schudde zijn manen, zijn kop en zijn staart
En het trók, want het was een verdienstelijk paard!

Op een avond weerklonk eensklaps hoorngeschal
En het paard dacht direct: O, ik moet weer van stal!
En daarin had het dan ook volkomen gelijk.
De voerman zei: „Kerel, nú worden we rijk!”
Maar daarmee (dat hebt u meteen wel gevoeld)
Had de baas meer speciaal op zichzelf gedoeld.
En het paard moest er uit, zonder wagen of iets.
Het dacht al: Dat wordt een karweitje van niets!
Want het had toch nog enkele dromen bewaard,
Dat onnozele trekdier, die goedgezak, dat paard!

Maar zie . . . honderd meter zowat van zijn stal,
Daar had je de bron van dat hoorngeschal;
Daar was nota bene een auto gestrand,
Die zat met zijn voorwielen diep in het zand
En de motor gaf óók al geen asem meer,
Alleen ging de claxon nog heftig te keer,
Maar verder was alles geweldig defect
En dáárom had men het paard maar gewekt.
Dat kon dan gaan trekken met kracht en met vaart,
Waarvoor heb je anders zo'n schitterend paard?

Edoch, toen dat paard deze auto aanschouwde
En de claxon hoorde, die klagelijk mauwde,
Toen zwol er een heerlijke trots in hem op
En die steeg hem direct naar zijn paardekop.
En hij zei tot zichzelf: Wie had dat gedacht?
Dat ding met zijn tweehonderd paardekracht
Zit zo vast aan de grond als een schip op het strand
En ik loop hier rond en dat is amusant!
Want al gilt nu die claxon als een kater in Maart,
Mij moeten ze hebben, het levende paard!

Het paard dacht toen verder: Zeg, auto, je bent
Natuurlijk een lelijke concurrent,
Maar nú zit je vies in het koffiedik
En je hulp en je redding tenslotte ben ik!
En het liep zo zwierig coquet over straat,
Het let in zijn houding zo'n tergende smaad,
Dat de voerman dacht: Nee, dat vind ik niet mooi,
Dat scheelt me zo straks wel een gulden foi!
Hij bromde veel meer nog in zijn baard
Over dat stomme trekdier, dat paard!

Helaas, dit verhaal is niet helemaal waar.
Wél waren dat paard en die auto daar
En wél trok het paard die ontzettende vracht
Van tweehonderd mechanische paardekracht,
Maar dat het zo trots was, of zo verwaand,
Is enkel verbeelding — en verregaand!
Het paard trok gewillig en deed braaf zijn best,
Maar of hij nu auto's vooruittrok, of mest,
Dat heeft hij volkomen eender aanvaard,
Want zo is in werkelijkheid het paard!

59
Anno
1950
13 Sept
ode
aan
het
Paard.